

LUIZENBLUES

Jaap Meurs ©2010

Het was begonnen bij de apenrots van Artis
Ineens beseft zij de zin van haar bestaan
En is aanvankelijk slechts met de blote handen
Al bij haar thuiskomst die dag aan de gang gegaan.

Het echte vlooien bracht geen vreugd want bleek onnodig
De echt mensenvlo is niet meer van deez tijd...
En daarom is zij toen de scholen ingetrokken
Waar zij zich sedertdien aan luizenkoppies wijdt.

O, wat geniet zij toch van neten
Heeft de dood op haar geweten
Van zoveel heel jong en pril luizengeluk
O, zij mag zo gaarne pluizen
In het haar op zoek naar luizen
En geniepig drukt ze dan zo'n beestje stuk.
Ja, zo'n goedbedoelend loeder
Wordt op school een luizenmoeder
In haar kruistocht tegen kriebel, tegen jeuk
Maar 't werkelijk motief
Is haar bloedeigen gerief
Want ze vindt dat vlooien doodgewoon te leuk!

En dus vindt voor haar pleziertje
Menig onschuldig klein diertje
Een wreed einde in het haar waarin hij huist.
Zelfs het ongeboren leven
Wordt geen enkele kans gegeven:
Ied're neet wordt er door haar ook ingeluisd.

En dat noemt zich een moeder!!
Dat noemt zich een moeder!!
Dat noemt zich een moeder!!
Dat noemt zich een moeder!! 't Is een schande!!

En dus vindt voor haar pleziertje
Menig onschuldig klein diertje
Een wreed einde in het haar waarin hij huist
Zelfs het ongeboren leven
Wordt geen enkele kans gegeven:
Ied're neet wordt er door haar ook ingeluisd

En dat noemt zich een moeder!!
En dat noemt zich een moeder!!
Dat noemt zich een moeder!!